

Storstadspuls, pasta och temperamentsfull skola

Innan avresa

Jag valde Italien och Milano för att landet är vackert, maten är god och Milano ligger dessutom perfekt strategiskt om man vill resa runt både i Italien, men också i resten av Europa. Sen var det ju även toppen att Politecnico hade välkända program inom stadsplanering och arkitektur vilket gjorde att det hade ett stort utbud på kurser som passade mig och mina intressen. Innan avresa hade jag fixat ett boende tillsammans med en klasskompis som också skulle dit. Utöver ett så kallat Codice Fiscale (ett italienskt "identitets-" kod och kort) var det inte så mycket annat att förbereda, eftersom Italien varken kräver visum eller vaccinationer. Codice Fiscale beställde jag några månader innan avresa via mail och brev till den italienska ambassaden i Stockholm.

Ankomst

Jag anlände till Milano ca 2 veckor innan kursstart. Det var skönt att hinna lära känna stan lite, jag hann till och med göra en liten resa innan. Innan kurserna började hade vi en vecka med information. Vi kunde anmäla oss till olika föreläsningar som handlade om exempelvis hur man skaffar metro-kort, hur sjukvårdssystemet fungerar och hur man ska hantera en kulturkrock. Vi hade också ett informationsmöte med alla utbytesstudenter inom planering, arkitektur och ingenjörstudier där vi fick reda på praktiska saker kring skolan, olika system osv. Under detta möte presenterade sig också ESN – en studentkår som anordnar event för utbytesstudenter. Under veckan hade även dem ett program med olika aktiviteter och event som man kunde delta i. Det var främst under denna vecka jag träffade dem jag senare kom att umgås med!

Ekonomi

Milano är en dyr stad – särskilt när det kommer till boende. Maten kostar ungefär som i Sverige, medan att gå ut och äta är snäppet billigare. Pasta och vin på mataffären är dock väldigt billigt. Jag tog merkostnadslån hos CSN och utöver det fick jag Erasmus-stipendiet. Jag skulle rekommendera att söka alla bidrag och stipendier man kan, särskilt om man ser framför sig att man vill resa runt mycket. Till ett annat utbyte jag gjorde i min kandidat fick jag exempelvis ett stipendium från Sveriges ingenjörer.

Boende

Jag bodde tillsammans med min klasskompis från Sverige i en trea. För den betalade vi ca 15000 svenska kronor i månaden och det var ganska standard. Söker man boende via olika formella agencies kan det till och med vara dyrare. Vi hade dock en privat hyresvärd som vi hittade via en kompis till oss. Lägenheten låg centralt vid metrostationen Lima – ett läge jag verkligen kan rekommendera om man har möjlighet att välja. Att få boende i Milano är dock supersvårt och jag rekommenderar verkligen att

börja söka i tid. Många italienska studenter bor fortfarande hemma just för att det är så svårt att hitta lägenhet. Politecnico hjälper inte heller till, och de har ytterst få studentlägenheter eller rum. Jag rekommenderar verkligen att lägga ut ett inlägg i facebookgrupper som "Svenskar i Milano" om att man söker boende. Det var så de flesta av mina svenska vänner i Milano lyckades hitta boende.

Universitetet och studierna

Universitetet är väldigt stort – åtminstone när det kommer till antal studenter. Själva skolan är inte särskilt stor, vilket märks på bristen av studieplatser. Man måste komma väldigt tidigt på morgonen om man vill få plats någonstans, annars får man sitta hemma. Det mysigaste var dock när det fortfarande var varmt och man kunde sitta utomhus. De har nämligen ett utomhusområde med tak, bänkar och ström i byggnad A, där studenter bygger modeller, pluggar men också dricker vin, äter middag och röker. De har även ett café som säljer kaffe och mat men som blir bar framåt eftermiddagen och kvällen.

Själva undervisningen var det som skiljde sig mest från KTH. Det fanns nästintill ingen organisation, det är en annan sorts hierarki mellan lärare och elever och man förväntas plugga både helger och kvällar. Å andra sidan är förväntningarna på olika resultat lite lägre. Det är alltså på ett sätt både mer tillåtande, man kan exempelvis komma lite sent och det är ingen som bryr sig, men man förväntas också ha en annan typ av respekt gentemot lärarna och inte ifrågasätta. Jag tyckte dock att uppgifterna och projekten vi arbetade med var väldigt roliga och eftersom många pluggade sent på kvällar och helger blev det ganska roligt att göra detta.

Kurser

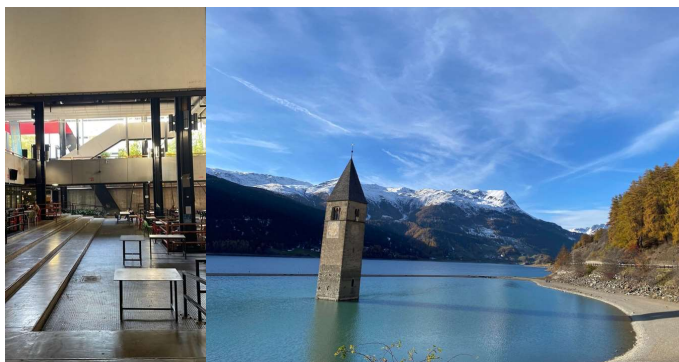
Jag läste tre kurser och 28hp totalt. Alla studenter fick välja varsin studioskurs och resten var "vanliga" kurser.

- Urban planning and design studio – 12hp
- Ecological landscape planning – 8hp
- Metabolism of city and landscape 8hp

Studiokurserna krävde absolut mest, men det sa dem också under informationsveckan. Den var dock också roligast, då lärarna där var väldigt engagerade och det var stor sammanhållning i klassen i jämförelse med de andra två kurserna. Min studioskurs handlade om ett projekt i alperna, Sydtyrolen som var väldigt intressant. I kursen fick vi även åka på studieresa dit, vilket var så roligt, givande och vackert. I studioskursen jobbade jag mycket med gestaltning, GIS och illustration vilket var roligt.

Ecological Landscape planning var inte en studioskurs, men kunde likaväl ha varit det. Kursen gick ut på att i grupper om 5 planera en park i Milano. Lärarna var dock väldigt irriterade och det fanns inga instruktioner riktigt. Lärde mig dock väldigt mycket!

Metabolism of city and landscape var en väldigt oklar kurs. Vi fick aldrig riktigt någon beskrivning ut av kursen som helhet och vad terminen skulle handla om. Kursen bestod bara ut av föreläsningar kring hållbarhet, byggarbetsplatser, material etc, och sen fick man även göra en "voluntary exercise" om man ville, vilken man utförde med hjälp av sociala medier. Jag valde dock att inte göra denna. Examinationen var att jag fick hålla ett kort tal om kursens innehåll...

Studieplatser utomhus | Sydtyrolen dit vi gjorde en studieresa i kursen Urban planning and design studio

Staden och landet

Milano är en väldigt speciell storstad, smutsig med historiska inslag men också grön och modern. Jag trivdes verkligen, och kulturkrocken infann sig aldrig – kanske för att det är en väldigt ”europeisk stad” som liknar Stockholm och andra huvudstäder i Europa på många sätt. Milano ligger också väldigt strategiskt och jag gjorde resor med tåg och buss (Flixbuss är enormt billigt) till bl.a. Rom, Venedig, Florens, Genova, alperna och Neapel. Under de varma perioderna är det toppen att ta tåget till como-sjöarna och bada medan lite kallare väder bjöd in till vandring i bergen där.

Genova, Lecco och Neapel

Fritid och sociala aktiviteter

På fritiden reste vi mycket, både lite längre men också kortare resor. Jag åkte inte på någon resa med ESN, men annars arrangerade de många. Utöver resor gick jag även mycket på museum och utställningar, många är gratis om du studerar arkitektur eller liknande. Jag tog också mycket promenader, var på fotbollsmatch, caféer och restauranger och på eftermiddagar och kvällar gick man också och tog aperitivo, dvs drink och snacks. Jag rekommenderar även att besöka China-town, mycket god mat och trevlig stämning på kvällarna under de varmare månaderna. Om man gillar second hand är Milano också bra på detta – särskilt affärer som Humana!

China-town, fotbollsmatch och pizza

Hållbarhet

Metrosystemet är ett av de modernaste i världen så det går jättebra att skaffa kort och ta metron – i princip överallt. Utöver metro finns det också bussar och spårvagnar – många gamla och fina. Det var också skönt att inte behöva köpa några böcker – vi fick i princip all litteratur via nätet.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Jag är verkligen så nöjd med mitt utbyte och jag rekommenderar verkligen Milano och Italien. Undervisningen och lärarna får man dock ta med en nypa salt och inte förvänta sig att det ska vara som svensk undervisning.